

நெடுங்குன்றுச்சேரி காடர் பழங்குடியினர்களின் வாழ்க்கை பாடல்கள்

ப. குணசுந்தரி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, தொலைமுறைக் கல்விக்கூடம், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-641046, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Life Songs of Nedunkunrucheri Kadar Tribes

B. Gunasundari a, *

^a Department of Tamil, School of Distance Education, Bharathiar University, Coimbatore-641046, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

gunasundari.sde.2022@gmail.com

Received: 16-05-2021

Revised: 01-03-2022

Accepted: 04-03-2022

Published: 26-04-2022

ABSTRACT

Kadar are one of the tribes living in the Anamalai region of Tamil Nadu. In the Valparai circle located in the Anamalai Hills, various tribes like Muduvan, Malaimalaisar, Paliyar, and Kadar are extant. Although in Kadar's lives, education, educational related work, and the crisis of the regime have witnessed changes in many stages, it could still be seen that they have not completely changed their basic habits. In a situation, where stories, dances, and songs that are mixed with pleasures and pains of everyday life, are constantly being recorded, this article seeks to high spot the different emotions that they express through songs, such as their failure to progress while they try to bring an involvement in others' lives, their belief in natural phenomena, their cohesiveness, their unity among children, the loss caused by the death of their husbands, and their adaptation to modern life. The elders there can be seen lamenting the fact that their lives, which in the early days were almost all about dancing, singing, and storytelling, are now changing. Yet, their endangered dance song story and storytelling are being documented to preserve the remnants of an ancient ethnic group. Hence, this article tends to highlight the magnificent importance that songs have received in the lives of the Kadar.

Keywords: Tribe life, Kadar Culture, Tribal Songs, Anamalai Hills, Muduvan, Malaimalaisar, Paliyar, Ancient Ethnic Group

முன்னுரை

ஆனமலைப்பகுதியில் வாழும் பழங்குடியினருள் காடரும் ஒருவர். இவர்களின் வாழ்க்கை, கல்வி, கல்வி சார்ந்த பணி, அரசின் நெருக்கடி எனப் பலநிலைகளில் மாறியிருந்தாலும் முற்றும் தங்களின் அடிப்படை பழக்கவழக்கங்களிலிருந்து மாறாதவர்களாகவே இன்றும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆதிகாலத்தில் பெரும்பான்மையும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் ஆடுதல், பாடுதல், கதைசொல்லுதல் என்றிருந்த அவர்களின் வாழ்க்கை தற்பொழுது மாறிவருவதை அங்குள்ள மூத்தோர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கூறுவதையும் காணமுடிகிறது. ஆயினும் மறைந்துவரும் அவர்களின் ஆடல் பாடல் கதை மற்றும் கதைப்பாடல்களை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் தொல் இனக்குழுவின் எச்சங்களைப் பாதுகாக்க இயலும் எனும் நோக்கில் அவை பதிவுசெய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆதலின் இச்சூழலில் இக்கட்டுரை காடர்களின் வாழ்வில் பாடல்கள் பெற்றிருந்த பெறும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்ட முனைகிறது.

காடர் வசிப்பிடம் - நெடுங்குன்றுச்சேரி

காடர்கள் தற்பொழுது வாழும் பகுதியின் தெற்குத் திசையில் நீண்ட நெடிய குன்று ஒன்று உள்ளது. இந்தக் குன்றின் அடிவாரத்தில் வாழ்வதால் இவர்கள் அக்குன்றை நெடுங்குன்று என்றும் நெடுங்குன்றுச் சேரி என்றும் பெயரிட்டு அழைத்து வருகின்றனர் (படம் 1). இவர்கள் ஆனைமலை பழங்குடி இனங்களில் ஒரு வகையினர் ஆவர்.

வால்பாறையிலிருந்து இந்நெடுங்குன்றுக்குச் செல்வதென்றால் இருவழிகளில் செல்லலாம். ஒன்று வால்பாறையிலிருந்து 13 கி.மீ தொலைவில் உள்ள வில்லோனி எனும் பகுதிக்குச் சென்று அங்கிருந்து 3 கி.மீ தொலைவிலுள்ள குன்றின் இறக்கம், அடர்ந்த காடு மற்றும் இடையில் ஓடும் ஆற்றைக்கடந்து நெடுங்குன்று செல்லவேண்டும். மற்றவழி வால்பாறையிலிருந்து வில்லோனி செல்லும் இடைவழியில் சுமார் 8 கி.மீ தொலைவிலுள்ள வரட்டுப்பாறை எனும் இடத்தில் வலதுபக்கமாகப் பிரிந்து செல்லும் கிளைவழியின் ஊடாகக் குன்றோடு சேர்ந்த அடர்ந்த காட்டுப்பகுதிக்குள் சென்றால் ஒரு கி.மீ தொலைவில் ஆறு வரும் அங்கிருந்து 2 கி.மீ தொலைவு சென்றால் நாம் நெடுங்குன்றை அடையலாம்.

படம் 1. நெடுங்குன்றுச் சேரி மலை மற்றும் நெடுங்குன்றுச் சேரி முகப்பு பகுதி

ஆதிகாலத்தில் இங்குள்ள வனங்கள் அனைத்திலும் சுற்றித்திரிந்து வாழ்ந்த பழங்குடிகள் 1875-க்குப் பிறகு தேயிலைத் தோட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டபோது அடர்ந்த வனங்களுக்குள் தங்கள் வாழிடத்தை நிலையாக அமைத்துக் கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது இந்நெடுங்குன்றுப் பகுதியில் பல்வேறு வகையான பழங்குடியின மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்றும் அவர்கள் அனைவருக்கும் வாழத் தேவையான போதிய வசதிகள் இந்நெடுங்குன்றில் இல்லாமையால் காடருள் ஒரு பகுதியினர் மட்டும் இருக்க மற்ற பழங்குடியின மக்கள் வேறு பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றனர் என்று காடர் மணி போன்ற மூத்தோர் குறிப்பிடுகின்றனர் (Mani, 2018, Age-80, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India.).

ஆனைமலைப்பகுதியில் காடர் மற்றும் காடர் அல்லாத முதுவர், பளியர், மலைமலைசர் என வேறு சில பழங்குடியினரும் வாழும் சூழலில் காடர்களைப் பெரியோர் ஆனமலையாள் என்றே அழைக்கின்றனர். ஆனைமலை என்பது தமிழ்நாட்டுப் பகுதியுள் ஒன்று. இன்றைக்கு இந்நெடுங்குன்றுப் பகுதியில் காடர்கள் மட்டுமே வாழ்கின்றனர். ஆள் எனும் சொல் குடிகள், மக்கள் என்ற பொருளிலேயே அவர்களிடம் வழங்கப்படுகின்றது.

ஆனைமலைப் பகுதியில் உள்ள வால்பாறை வட்டத்தில் காடரினப் பழங்குடியினர் மட்டும் வாழும் இடங்களாகப் பின்வரும் இடங்கள் அவர்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. அவை,

1. நெடுங்குன்றம்
2. உடும்பன் பாறை
3. கல்லார் (இடாமலச்சேரி) தற்பொழுது இம்மக்கள் தாய்முடி என். சி எஸ்டேட் பகுதியில் வசித்துவருகின்றனர்.

4. எருமப்பாறை
5. ஈத்தக்குழி
6. கல்லுக்கவாரு (அ) கவர்க்கல் சேரி
7. ஐயர்பாடி

ஆகியனவாகும். இவையல்லாது கேரள மாநிலத்திற்கு உட்பட்ட பரம்பிக்குளம், மளுக்கப்பாறை, குழி)றியார்கூட்டி ஆகிய இடங்களிலும் காடர்கள் வாழ்கின்றனர்.

காடர்கள்

படம் 2. காடர்கள்

காடர்கள் பொதுவாக ஆணும் பெண்ணும் தடித்த உதடு உடையவர்களாகக் கருமை மற்றும் மாநிறத்தில் உயரம் குறைந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் (படம்-2). இவர்களை வழி நடத்த தலைவர் ஒருவர் இருக்கின்றார். அவர் மூப்பர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். தலைமைப் பொறுப்புக்கு ஆண்தான் வரவேண்டும் என்பதில்லை. பெண்ணும் வரலாம் என்று இவர்கள் கூறினாலும் நெடுங்குன்று சேரியைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை தலைமைப் பொறுப்புக்குப் பெண் வந்ததில்லை. பெண் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

தலைமைப் பொறுப்புக்குவர தகுதிகள் ஏதேனும் உண்டா என்றபோது ஒரே பகுதியில் வசிப்பவர் என்பதால் ஒவ்வொருவரின் குணமும் அனைவருக்கும் தெரியும் ஆகையால் இம்முறை இவரை நிறுத்துவோம் இம்முறை இவரை நிறுத்துவோம் என ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொருவரை நிறுத்துவது வழக்கம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நன்றாகச் செயல்பட்டதனால் ஒருவர் இருமுறை மூப்பராகவும் இருந்திருக்கிறார் என்று கூறுகின்றனர். அவ்வகையில் இருமுறை மூப்பராக இருந்தவர் காடர் கணேசன் ஆவார்.

வாழ்வும் தொழிலும்

காடர்களின் வாழ்வில் தொழில் என்பது அவர்கள் வாழ்க்கையோடு இணைந்ததாக இருந்திருக்கின்றது. உணவின் தேவைக்கு ஆணும் பெண்ணும் கிழங்கு, கீரை, காய், கனி, தேன் ஆகியவற்றைச் சேகரிப்பதுடன் வனத்தில் வாழும் விலங்குகளை வேட்டையாடியிருக்கிறார்கள். காலப்போக்கில் இயற்கையில் விளைந்திருக்கும் பொருட்கள் தவிர்த்து தேவைக்குத் தாங்களாகவும் கிழங்கு, கீரை, தினை, நெல் எனப் பல்வேறு பொருட்களைப் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். இன்று இவர்கள் நெல், திணையல்லாத மற்ற கீரை, கிழங்கு, ஏலக்காய், வாதம், கூவ என்று சொல்லப்படுகிற மஞ்சள்வகை, மஞ்சள், மிளகு ஆகிய பொருட்களை மட்டுமே பயிரிட்டு வருகின்றனர்.

வனத்தில் விளையும் பொருட்களைச் சேகரித்து தங்கள் தேவைக்கு மிஞ்சிய பொருட்களை மற்றவர்களிடம் கொடுத்து வனத்தில் கிடைக்காத மற்ற உணவுப்பொருட்களான அரிசி, மைதா, வரமிளகாய், உப்பு போன்ற பொருட்களைத் தொடக்கத்தில் பெற்றுச் சென்றிருக்கின்றனர். இன்று அப்படி இல்லை. தேயிலைத்தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்றனர். வனச்சரகர்களுக்கு உதவியாகப் பணியாற்றுகின்றனர். இன்று பலரும் வனங்களைவிட்டு வெளிவந்து இங்குள்ள சூழலுக்கு ஏற்றவாறு வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டிருக்க வனங்களைவிட்டு வெளியேறாத மூத்தோர்களே பெரும்பாலும் கதை சொல்லுகின்றனர் பாடல்களையும் பாடுகின்றனர்.

வாழ்வும் பாடலும்

படம் 3. காடரினப் பெண்கள்

2007-ல் மாணவர் தோழர் கிருஷ்வேணி என்பவர் உதவியோடு காடர் வசிக்கும் நெடுங்குன்றப்பகுதிக்கு முதன்முதலாகச் சென்று பார்த்தபோது இயல்பாகப் பேசியவர் காடர் இனப்பெண்மணி து. ராதா என்பவராவர். அன்றைக்கு மூப்பராகச் செயல்பட்டவர் காடர் கணேசன் ஆவார். இவ்விருவரிடமும் அவர்கள் வாழ்க்கை குறித்து பொதுவாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த போது பேச்சின் ஊடாகப் பாடல் இருக்கின்றனவா? கதைகள் இருக்கின்றனவா? என்று விசாரித்தேன். அதற்குக் காடரினப் பெண்மணி ராதா அவர்கள் பாடல் இருக்கிறது என்றதோடு பாடல்கள் என்றால் எங்களைப்பற்றி எங்களின் தேவையை மாவட்ட ஆட்சியருக்கும் மற்ற அரசு அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதற்காக முதன் முதலாக நாங்கள் கட்டிய பாடல் ஒன்று உள்ளது என்று கூறியதோடு அல்லாமல் அப்பாடலைப் பாடியும் காட்டினார்.

ஆனமல அடவிக்கிருக்கும் ஆதிவாசி நாங்கள் ஐயா ஆதிவாசி நாங்கள்
உள்ளவும் வேறுவேறு இருப்பிடவு நாங்கள் ஐயா இருப்பிடவு நாங்கள்
ஈற்றையின் கண்டிலைய செத்திரு கூரைய ஒன்றின வச்சிறு ஐயா கூரைய ஒன்றின வச்சிறு
குளிரு காற்று வாராத அடப்ப ஒன்றின கெட்டிரு ஐயா அடப்ப ஒன்றின கெட்டிரு
சேரியின் நடுவைக்கு கணப்ப ஒன்றின கூட்டுறு ஐயா கணப்ப ஒன்றின கூட்டுறு
முதுகுக்குச் சூட்டாத கிடப்பிடவு நாங்கள் ஐயா கிடப்பிடவு நாங்கள்
மரப்பனையின் கோலெடுத்திரு பாறைக்கு வச்சிரு குட்டிரு ஐயா பாறைக்கு வச்சிரு குட்டிரு
அதின் மாவெடுத்திரு கூழக்காச்சிரு தின்பிட சாதி நாங்கள் ஐயா தின்பிட சாதி நாங்கள்
வெலிய வெலிய குட்டமாளி மரமேறும் நாங்கள் ஐயா மரமேறும் நாங்கள்
கனியாளித் தேனச் சுட்டுறு தின்பிட சாதி நாங்கள் ஐயா தின்பிட சாதி நாங்கள்
அடவியிலே கிடக்கும் காயும் கனியும் ஒக்க ஐயா காயும் கனியும் ஒக்க
பச்சையோடு கடிச்சிறு தின்பிடசாதி நாங்கள் ஐயா தின்பிட சாதி நாங்கள்

அடவியிலே கிடக்கும் ஏலக்காயும் புளிச்சியும்

ஒற்றுமையா எடுத்திறு ஊரான துளக்க வச்சு

கோட்டான போல ஆற்றில் குடியிருப்பிட நாங்கள் ஐயா குடியிருப்பிட நாங்கள்

ஆனப்புலி கரடியக் கண்டிரு ஓடாவு நாங்கள் ஐயா

கண்டிரு ஓடாவு நாங்கள்

பூனையைப்போல நாங்கள் அடக்கி வைப்பிட நாங்கள் ஐயா

அடக்கி வைப்பிட நாங்கள் ஐயா (Radha, T., 2018, Age-45, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India.)

என்ற இப்பாடல் தான் முதன்முதலாக அவர்களிடம் கேட்டறிந்த பாடல். அதன்பிறகு வாழ்க்கையில் எந்தெந்த நிகழ்வுகளுக்கெல்லாம் பாடுவீர்கள் என்று ராதா அவர்களிடம் விசாரித்தபோது முன்பெல்லாம் எங்கள் பெரியோர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பாடுவார்களாம்மா. பேச்சு அதிகமாக இருக்காதம்மா எல்லாவற்றிற்கும் பாட்டுத்தான். பேச்சே பாட்டாத்தான் இருக்குமாம். இப்பொழுதெல்லாம் மாறிப்போயிருச்சி என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்த வருத்தம் அங்குள்ள காடர் பெரியோர்களின் ஒட்டுமொத்த எண்ணமாகவும் இருப்பதை அறியமுடிந்தது. வயதை அவர்களால் சரியாகக் குறிப்பிடத் தெரியவில்லை. என்றாலும் கணித்து அவர்கள் கூறிய வயதையே இங்குக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

திருமணம் இறப்பு திருவிழா தொடர்புடைய சடங்குகளின்போது இரவு நேரங்களில் இவர்களிடையே ஆட்டமும் பாட்டமும் பெரிதாக இருக்கின்றது. குடிலில் இறப்பு நிகழ்ந்துவிட்டால் இவர்கள் யாரும் உறங்குவதே இல்லை. இன்று புதிதாக பல கருவிகளை வாசித்தாலும் குழலும் மத்தளமும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன என்றே சொல்லலாம். குழல் வாசிப்புப் பாடல்கள் என்று இவர்களிடம் தனியாகப் பாடல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை இன்னும் முழுமையாகச் சேரிக்கவில்லை. மற்ற பாடல்களையும் இவர்கள் குழல்களில் வாசிக்கின்றனர் என்பதால் அவர்கள் வாழ்க்கையின் தேவையோடு தொடர்புடையதாக அவர்களிடம் வழங்குகின்ற சில பாடல்கள் பார்வைக்கு.

படம் 4. நெடுங்குன்றம். குடிலில் இறப்பு நிகழ்ந்த போது காடர் இரவில் மத்தளமும் குழலும் வாசித்து நடனம் ஆடுதல்

படம் 5. பூளை (அ) சீகாரப்பூங்குருவி

நிமித்தம் காணல்

பின்னர் நிகழும் நன்மை தீமைகளைமுன்னரே அறிவிக்கும் குறியினை நிமித்தம் என்று கூறுகின்றனர். இந்நிமித்தம் பார்த்தல் வழக்கமானது நம்மிடையே தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. விலங்குகள் பறவைகள் ஒலியெழுப்புதல், இடம்பெயர்தல் ஆகியவற்றிற்கு மட்டும் நிமித்தம் பார்க்காமல் மனிதர்களின் ஒலிப்புக்கும் செயல்களுக்கும் நன்மைதீமை பார்க்கக் கூடிய நிலையும் இருக்கின்றது. நல்லவேளை காடர்களிடம் பறவை ஒலிப்புக்கும் இடப்பெயர்வுக்கும் மட்டுமே நிமித்தம் பார்க்கும் வழக்கம் உள்ளது. பூளை என்பது ஒரு பறவை (படம் 5). இப்பறவை இறந்தவர்களின் ஆன்மா எனக் காடர்களால் நம்பப்படுகிறது. இப்பறவையானது தன் துணையை அழைத்துப்பாடும் பொழுது கேட்பதற்கு வெகு இனிமையாக இருக்கும். ஆனால் சில நேரங்களில் சீழ்க்கை ஒலியெழுப்பும். இந்தச் சீழ்க்கை ஒலிதான் துன்பம் வரப்போகிறது என்பதை உணர்த்தும் அறிகுறி எனக் காடர்கள் நம்புகின்றனர். அடர்ந்த வனங்களுக்குள்ளாக மட்டுமே இருக்கும் என்று நம்பப்படும் இப்பறவை எப்பொழுதாவது காலையிலும் மாலையிலும் வீட்டின் முன் வந்து பாடுவதால் கெட்டது நடக்கும் எனக் காடர்கள் நம்புகின்றனர். ஆகவே, வீட்டின் முன் இப்பறவை வந்தாலே

ஊற்றாத பூளே சாற்றாத பூளே குயவனார் மனஞ்ச பூளே!

பூளையின் காலவெட்டி கட்டல்க்கு காலிடுவன் ஊற்றாத பூளே சாற்றாத பூளே!

பூளையின் இறகல வெட்டி கட்டல்க்குப் பரப்பிடுவன் ஊற்றாத பூளே சாற்றாத பூளே!

பூளையின் கண்ணெடுத்து பொன்கண்ணாடி பணி செய்வன் ஊற்றாத பூளே சாற்றாத பூளே!

பூளையின் குடலெடுத்து பொன்மார்பு பணி செய்வன் ஊற்றாத பூளே சாற்றாத பூளே! (Mangammal, 2018, Age-72, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India.)

(ஊற்றாத - பாடாதே, பூளே - பறவை, சாற்றாத - சொல்லாதே, குயவனார் - பானை வனைபவர், மனஞ்ச - வனைந்த, செய்த) என்ற பாடலைப் பாடுவோம் என்கின்றனர் (Saranya, 2018, Age-55, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India).

இப்பாடலின் பொருள் எங்களுக்கு ஆபத்து இருப்பதாக எங்கள் முன் வந்து பாடாதே! அவ்வாறு பாடினால் உன் கண்ணைத் தோண்டி பொன் கண்ணாடியாக மாற்றிப் போட்டு விடுவேன். மீண்டும் நீ பாடினால் உன் காலை வெட்டி கட்டிலுக்குக் காலாகப் போட்டுவிடுவேன். எனவே பூளையே நீ பாடாமல் இரு. மேலும் நீ பாடினால் உன் இறகுகளை வெட்டி கட்டிலில் மெத்தையாக விரிப்பேன். ஆகவே நீ பாடாமல் இரு. மீண்டும் மீண்டும் பாடினால் இறுதியாக உன் குடலை எடுத்து மார்புக்கு மாலையாகப் போடுவேன் எனப் பூளை எனும் பறவையை நோக்கிப் பாடுவதாக அமைகிறது.

வீட்டின் முன் மட்டுமன்றி வேட்டைக்குச் செல்லும்போது ஏதேனும் துன்பம் என்றாலும் போகும் வழியெல்லாம் இப்பறவை காடர்களை மறித்துப் பாடுவது இயல்பு என்றும் அச்சமயங்களில் இம்மக்கள் தங்கள் முதியரை (காரணமார் - தங்களோடு வாழ்ந்து மறைந்த மூத்தோரை முதியர் என்றும் தங்கள் வாழ்க்கையில் வழிநடத்துபவர்களாக இருப்பதால் காரணமார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.) நினைத்து உரத்துப் போற்றிவிட்டு எச்சரிக்கை உணர்வோடு மேற்கொண்டுநடந்துகொள்வர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒருபோதும் செய்யும் செயலை அவர்கள் ஒத்திவைப்பதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காடர் இனத்துப் பெண்களோ ஆண்களோ காட்டுக்குள் செல்லும் போது தங்களைச்சுற்றிச் சுற்றி இப்பறவை வந்தால் வந்திருப்பது முதியர் எனக் கருதி இதற்காகத்தானே வந்திருக்கிறாய் இந்தா என்று கைகளில் வைத்திருக்கும் வெற்றிலையினைச் சில நேங்களில் தாங்கள் போடுவதற்கு முன் அவற்றுள் சிறிது கிள்ளி அங்கே போட்டு விடுவார்களாம். அப்படி போட்டதும் சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அப்பறவை அங்கிருந்து பறந்து சென்றுவிடும் என்றும் சொல்கிறார்கள். அப்பறவை முன் வந்துவிட்டாலே வெகு எச்சரிக்கையுடன் நடந்துகொள்வோம் என்றே கூறுகின்றனர்.

இன்றைக்கு இவர்களிடம் இருக்கின்ற இந்த நம்பிக்கையானது நம்மிடமும் இருக்கின்றது. நம் முன்னோரிடமும் இருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்களும் இலக்கண நூல்களும் சுட்டிக்காட்டுவதை

எண்ணிப்பார்க்கலாம். சான்றிற்காக சில மட்டும் பறவைகள் ஒலிப்பதையும் பறப்பதையும் கொண்டு நிமித்தங்கள் பார்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இலக்கண நூலான புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் வெட்சியரவம் விளக்கும் உதாரணப்பாடலில்

நெடிபடுகானத்து நீள்வேன் மறவர்

அடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - துடிபடுத்து

வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்

கட்சியுள் காரி கலுழும்

என்று வெட்சி மறவர்கள் வெட்சிப்பூவினைச் சூடி தயாரான உடனே அங்குப் பகைவரது ஆநிரைக்கூட்டத்துள் காரி எனும் பறவையானது அழுகுரலெடுத்து அரற்றும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

காரி எனும் பறவை கரும்பிள்ளை, கரிச்சான், காரிக்குருவி என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. இது மாதிரியான நிகழ்வை அதே கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் சீவகசிந்தாமணியின் 420ஆவது பாடலிலும் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம் (Puliyur kesigan, 2009; Pulavar Arasu, 1992; Iyaarinathanar, 2009). மேலும் கோட்டான் எனும் பறவை குடியிருப்பிடப் பகுதிக்குள் வந்து இரவு நேரத்தில் ஒலியெழுப்பினால் குடியிருப்பில் இறப்பு நிகழும் எனும் நம்பிக்கையும் இம்மக்களிடையே ஆழமாக உள்ளது. ஆனால் அது குறித்த பாடல் எதையும் பெறமுடியவில்லை (Mangammal, 2019, Age-72, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India).

தேன் கிடைக்க வேண்டுதல்

பொதுவாகப் பழங்குடியின மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் பயன்படுத்தும் முக்கிய உணவுப் பொருட்களுள் ஒன்று தேன். தங்களுடைய வசிப்பிடத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள இடங்களிலிருந்து தேனை எடுக்கும்போது சடங்குகளை இம்மக்கள் பெரிதும் செய்வதில்லை. ஆனால் அக்காமலைக்குத் தேனை எடுக்கச் செல்லும்போது அங்குள்ள இறைவியான திவசி அம்மனை வணங்கி சாமி நாங்கள் வணாந்திரத்துக்குள் செல்கிறோம் எங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பொருட்களெல்லாம் கிடைத்து நாங்கள் பாதுகாப்பாக வந்து சேரவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு முதலில் முறைகொடுத்துவிட்டுச் செல்வோம். எங்களுக்குப் பொருட்கள் கிடைத்தபிறகு நாங்கள் வாங்கிச்சென்ற பூ, பழம், தேங்காய், அவல் கடலை ஆகியவற்றைப் படைத்துவிட்டு தேனை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டிற்கு வருவோம் என்று அருள்தாஸ் மற்றும் குமார் ஆகிய இருவரும் குறிப்பிட்டனர்.

காட்டிற்குள் சென்று தேனை எடுக்கும்போது முதலில் தேன் இருக்கும் இடத்தைப் பார்க்கும் ஒருவர் அத்தேனை அப்பொழுதே எடுப்பதென்றாலும் அடுத்தநாள் எடுப்பதென்றாலும் தேன் இருக்கும் இடத்தில் பெரியோர்கள் வெற்றிலைப் பாக்கு வைத்து சூடம் பொருத்தி முதியரை வணங்கிவிட்டு தேன்எடுப்பர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இம்முறை இன்றும் பின்பற்றப்படுகிறது. தேனை அது கிடைக்கும் இடம் கொண்டு 5 வகையாகப் பிரிக்கின்றனர். அட்டவணை 1-இல் பின் வருமாறு,

அட்டவணை 1. தேன் வகைகளும் தேன் கிடைக்கும் இடங்களும்

வ. எண்	தேன் வகை	தேன் கிடைக்கும் இடம்
1	கொம்புத்தெளி	பெரிய திடமான காட்டு மரங்களின் உயரமான நீண்ட மரக்கிளையில் தேனீ கூடு கட்டும். கொம்புத்தேன்
2	குருந்நன் தெளி	மரப்பொந்துகளிலும் பாறை இடுக்குகளிலும் குடியிருக்கும் (படம் 6).
3	கருந்நன் தெளி	சுவர், மரம் ஆகியவற்றில் சிறு துளையிட்டு குடியிருக்கும். வயிற்றுவலிக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.
4	கோட்றான் தெளி	மரக்கிளைகளில் கூடு கட்டும். குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும்

5	தும்பித் தெளி	காய்ந்த மரங்களில் கூடு கட்டும். ட்யூப் மாத்திரைகளை வரிசையாக அடுக்கி வைத்தது போல தும்பியின் தேன்கூட்டுத்துளை காட்சியளிக்கும்
---	---------------	---

தேன் இவர்களுக்குச் சித்திரை மாதத்தில் அதிகம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. வால்பாறையைப் பொறுத்தவரை தொடர்ந்து மழையும் கடுங்குளிரும் இருக்கும். சித்திரை மாதத்தில்தான் ஓரளவு வெயில் பார்க்க இயலும். இன்று பருவ நிலைகள் மாறியிருந்தாலும் தேனை அவர்கள் பெறுவதற்குரிய காலமாகச் சித்திரை மாதத்தையே குறிப்பிடுகின்றனர் (Arulldhas, 2019, Age-70, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India.).

படம் 6. குருந்நன் தெளி எடுக்கும் முறை

காடர் இனத்து ஆணும் பெண்ணுமாகச் சோலைக்குள் செல்லும்போது (அடர்ந்த காட்டின் உள் பகுதியினை இவர்கள் சோலை என்று சொல்லுகின்றனர்) பாறமுறாளி எனும் ஒருவகைக் கள்ளி பூத்திருக்க தேனீக்கள் பறந்து செல்வதைப் பார்த்தால் அதிக அளவில் தேன் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஆண் பெண் ஆகிய இருவருமே கடவுளை வேண்டி இப்பாடலைப் பாடுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது (படம் 7). பாடல் வருமாறு,

பாறமுறாளி பூ பூத்து பாறமுறாளி காய்காய்ச்சு

தேனேதான் பாடுபோடு உயத்திப்பெண்ணே.

கரும்பிலுங் கரும்பன துரலுந் துரலரிஞி

மாற்றஞ் செய் மாற்றஞ்செய் உயத்திப்பெண்ணே.

பாறமுறாளி பூ பூத்து பாறமுறாளி காய்காய்ச்சு

தேனேதான் பாடுபோடு தேனே தான் பாடுபோடு

கரும்பிலுங் கரும்பன துரலுந் துரலரிஞி

மாற்றஞ் செய் மாற்றஞ்செய் உயத்திப்பெண்ணே (Mangammal, 2019, Age-72, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India.).

சொற்பொருள்: பாறமுறாளி - ஒரு வகைக் கள்ளி, பாடுபோடு - தேன் மிகுந்து, கரும்புங் - கரும்பு போன்ற, கரும்பன - கருமை நிற பனை, துரலுந் துரலரிஞி - தேன் இருக்குமிடம் கண்டு அல்லது காட்டி, உயத்திப்பெண்ணே - இயற்கை அன்னை(வனதேவதை) (Saranya, 2019, Age-55, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India.).

கருத்து: காட்டில் தேன் கிடைக்கும் காலத்தை அறிவிக்கும் தாவர வகையாக பாறமுறாளி என்னும் கள்ளியானது குறிக்கப்படுகிறது. இக்கள்ளியானது பூப்பூத்து காய் காய்ச்சி காடுகள் எங்கும் இருக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் தேன் மிகுதியாக எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு மாற்றம் செய் உயத்திப்

பெண்ணே என்று வனத்தில் இருக்கும் இயற்கை அன்னையை வணங்கி காட்டுக்குள் தேன் எடுக்கச் செல்வர் என்ற கருத்து இப்பாடலில் இடம்பெறுகிறது. ஆனால் பாடலில் குறிப்பிடப்படும் பாறமுறாளி எனும் கள்ளிச்செடியானது இன்றைக்கு நெடுங்குன்றத்தில் பார்க்க இயலாவிட்டாலும் அதையொட்டியுள்ள குன்றுப்பகுதிகளிலும் இருகில் உள்ள வில்லோனி போன்ற பகுதிகளிலும் இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

படம் 7. பாறமுறாளி

படம் 8. தங்கல் காலத்தில் காடர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாருடன் வனத்தில் தங்கியிருந்தபோது எடுத்த படம்.

தங்கல் காலத்தில்

காடர்கள் தாம் வசிக்கும் பகுதியிலிருந்து 30 அல்லது 40 கி.மீ. தொலைவுள்ள அடர்ந்த காட்டுக்குள் சென்று குறைந்தது ஒருவாரம் அல்லது இரண்டு வாரமும் அதிகபட்சமாக ஒருமாதமும் தங்கி அங்குச்

சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் கிடைக்கும் தெள்ளி (குங்கிலியம்). தேன், புளிச்சி (சீயக்காய்), இஞ்சி, மஞ்சள் மற்றும் கிழங்கு வகைகளைச் சேகரித்து வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு வீட்டை விட்டு அடர்ந்த காட்டுப்பகுதிக்குள் சென்று தங்கி வருவதைக் காடர்கள் தங்கல் என்று குறிப்பிடுகின்றனர் (படம் 8).

அவ்வாறு காட்டிற்குள் சென்று தங்கும் காலத்தில் தனக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருட்களையும் உடன் எடுத்துச் செல்லுகின்றனர். குடும்பமாகச் செல்லுதலும் குடும்பங்கள் சில ஒன்று சேர்ந்து செல்லுதலும் உண்டு என்றும் ஒரே நேரத்தில் குடிவை (இருப்பிடத்தை) விட்டு அனைவரும் செல்லும் வழக்கம் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பெண்களை அழைத்துச் செல்லாமல் ஆண்கள் மட்டுமாகச் சேர்ந்து செல்லுதலும் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது.

அந்தக் காலத்தில் பொருள்தேடிச் செல்லும் ஆண்களைப் போலவே வீட்டிலிருக்கும் பெண்களும் ஆண்கள் வரும்வரை சும்மா சோம்பியிராமல் மஞ்சள், இஞ்சி, புளிச்சி, கிழங்கு ஆகிய பொருட்களைச் சேகரித்துவர ஒன்று கூடிச்செல்வர் என்றும் அப்போது முதலில் கிளம்பிய பெண் ஒருத்தி மற்ற பெண்களையும் விரைவில் கிளம்பி மஞ்சள், இஞ்சி முதலான பொருட்களை எடுக்க விரைந்து வருமாறு அழைப்பதையே பாட்டாகப் பாடுவார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர் (படம் 8). அப்படி பாடும்போது எப்படி வரவேண்டும் என்று குறிப்பிடுவதைப் பின்வரும் பாடலால் அறியலாம்.

மஞ்சள் மலம்பெண்ணை மஞ்சள் மலம்பெண்ணை

மஞ்சள் பறிப்பன் போவன் வா

மஞ்சள் மலம்பெண்ணை மஞ்சள் மலம்பெண்ணை

மஞ்சள் பறிப்பன் போவன் வா

நீ குட்டடி குட்டடி கோல - (2)

இஞ்சி மலம்பெண்ணை இஞ்சி மலம்பெண்ணை

இஞ்சி மலம்பெண்ணை இஞ்சி பறிப்பன் போவன் வா

இஞ்சி பறிப்பன் போவன் வா

நீ குட்டடி குட்டடி கோல - (2)

தாழி முடியில் வெயில் வர்றோ - (2)

நீ பட்டு முண்டக் கொண்டாரோ

பட்டு முண்டக் கொண்டாரோ

நீ குஞ்சு கரும்பிள்ளை குஞ்சுசேரி கரும்பிள்ளை

தாழி முடியில் வெயில் வர்றோ - (2)

பட்டு முண்டக் கொண்டாரோ - (2)

ஆனத்தலா துச்சிய மாராப்பக் கெட்டுவன் நின்

ஆனத்தலா துச்சிய மாராப்பக் கெட்டுவன்

நீ குஞ்சு கரும்பிள்ளை குஞ்சுசேரி கரும்பிள்ளை

நீ பட்டு முண்டக் கொண்டாரோ

பட்டு முண்டக் கொண்டாரோ

நின் ஆனத்தலா துச்சிய மாராப்பக் கெட்டுவன் (Mangammal, 2019, Age-72, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India)

இதுவரை பாடலைப் பாடியவர் குஞ்சு வள்ளி பாட்டி. இவர் உடுமன்பாளையைச் சேர்ந்தவர். நெடுங்குன்றுக்கு வந்திருந்தபோது பதிவு செய்யப்பட்டது.

கூவ மலம்பெண்ணை கூவ மலம்பெண்ணை

கூவ பறிப்பன் போவன் வா - (2)

நீ குட்டடி குட்டடி கோல - (2)

வாத மலம்பெண்ணை வாத மலம்பெண்ணை

வாத பறிப்பன் போவன் வா - (2)

நீ குட்டடி குட்டடி கோல - (2) (Radha, 2020, Age-45, Personal Interview,

Nedunguindrucherry, Coimbatore, India)

படம் 8. மஞ்சள், வாத (கஸ்தூரி மஞ்சள்) செடி

சொற்பொருள்: பறிப்பன் - தோண்டி எடுத்தல், போவன் - போவதற்கு, குட்டடி கோல - மஞ்சல் கிழங்கு அகழும் கோலைப் பதமாக்கு, தாழி முடி - மஞ்சலும் இஞ்சியும் இருக்கும் இடம், பட்டு முண்டு - பட்டுத் துணி, வர்றே - வருகிறது, கொண்டாரே - கொண்டு வர, குஞ்சு கரும்பிள்ளை - சிறிய கரும்பெண்ணை, குஞ்சு சேரி - சிறிய குடில், ஆனைத்தலா - யானைத்தலை, துச்சிய - முலை, மாராப்பு - மார்புக் கச்சை, கெட்டுவன் - பின்புறம் முதுகில் கட்டுதல், மலம்பெண்ணை - மலையில் வாழும் பெண்ணை (Saranya, 2020, Age-55, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India). முந்தைய பாடலுடன் இவ்வடிகளைச் சேர்த்துப் பாடியவர் து. ராதா. இவர் நெடுங்குன்றில் இருப்பவர்.

கருத்து: மலையில் வாழக்கூடிய கரிய நிறமுடைய சிறிய பெண்ணை வெயில் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் மலையில் விளைந்திருக்கும் மஞ்சள், இஞ்சி, வாதம், கூவம் ஆகிய பொருட்களை எடுக்கச் செல்வோம். அதனால் அகழும் கோலை பதமாக்கிக் கொண்டு யானையின் தலை அளவுடைய உன் முலையைப் பட்டுத்துணியால் கச்சையாகக் கட்டிக் கொண்டு சீக்கிரம் வருவாய் என்று பாடப்படுகிறது.

பாடலில் வரும் கூவ, வாத எனும் சொற்கள் மஞ்சள் வகையினைக் குறிக்கவே வருகின்றன. இப்படி பாடி காலையில் 8.00 மணிபோல வீட்டிலிருந்து ஒன்று சேர்ந்து புறப்படும் பெண்கள் காட்டுக்குள் சென்றதும் பிரிந்து தனித்தனியே பொருட்களைத் தேடுவர் என்றும் நேரமாகிறபோது ஒன்று சேருவதற்காக

பெண்ணனு நீ எங்கிடு

பெண்ணனு நீ எங்கிடு - வா போவன்

என்று ஒரு பெண் குரல் எழுப்பினால் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து விடுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது (Radha, Age-45, 2020, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India). புறப்படும் நேரம் ஒருவேளை பசி ஏற்பட்டுவிட்டால் தாங்கள் சேகரித்த கிழங்குகளில் கொஞ்சம் எடுத்து கணப்பு

கூட்டி சுட்டு சாப்பிட்டுவிட்டு நேரமானதும் இரவு தங்காமல் வீட்டிற்கு வந்துவிடுவர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

குழந்தைகள் ஒற்றுமைக்காக

குழந்தைகள் வீட்டுக்கு அருகாமையில் ஓடி ஆடி விளையாடும்போது சண்டைப்போட்டுக் கொள்ளாமல் அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் இணைந்து விளையாட வேண்டும் என்று கருதி பெரியோர் குழந்தைகளிடம் பாடுவர் என்று உடுமன்பாறையைச் சேர்ந்த குஞ்ஞிவள்ளி பாட்டி பாடிய பாடல் இது

துவ்வியோ துவ்வி மாற்றான் மக்களின் துவ்வியோ துவ்வி

துவ்வியோ துவ்வி

எங்கையான் போகிலுமான் ஒப்பமான் போகோ

துவ்வியோ துவ்வி

மாற்றான் மக்களின் துவ்வியோ துவ்வி

விறக்கின்கு போகிலுமான் துவ்வியோ துவ்வி

நீ ஒப்பமான் போகடியோ துவ்வியோ துவ்வி

நீ தண்ணிக்குப் போகிலுமான் ஒப்பமான் போகோ துவ்வியோ துவ்வி (Kunj valli, 2020, Age-63, Personal Interview, Udupanparai, Coimbatore, India)

சொற்பொருள்: துவ்வி - குழந்தை, மாற்றான் மக்கள் - மற்ற வீட்டு குழந்தைகள், எங்கையான் - எங்கே, போகிலுமான் - போனாலும், ஒப்பமான் போகோ - ஒற்றுமையாய் போ, விறக்கின்கு - விறகு எடுக்க (Saranya, 2020, Age-55, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India)

கணவன் நினைவில் பாடும் பாடல்

காடர்கள் வாழ்வில் இறப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குரிய சடங்குகளை அவர்கள் இன்றும் மாற்றாமல் பின்பற்றுகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தங்கள் குடிலில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் யாரும் வேலைக்குச் செல்வதில்லை. மற்ற இடங்களில் உள்ள காடர்களும் சடங்கில் கலந்து கொள்ள வந்துவிடுகின்றனர். இரவு முழுவதும் ஆடல்பாடல் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ஆயினும் இங்கு இறப்புக்குப்பிறகு கணவரை நினைத்துப்பாடும் பெண்ணின் பாடல் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. நெடுங்குன்றத்தில் கணவனை இழந்த பெண்கள் அதிகம்பேர் உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேடகாடு பாடத்திலன் சில்லையோ சில்ல

சில்லையோ சில்ல

மாடவன் மேய்ச்சப்பன் சில்லையோ சில்ல

தங்கத்தாலி அற்றோனன் சில்லையோ சில்ல

இப்பன் சில்லையோ சில்ல

பிச்சளத்தாலியக் கெட்டுவன் விதியானன் நன்

சில்லையோ சில்ல (Kunjinivalli, 2020, Age-63, Personal Interview, Udupanparai, Coimbatore, India)

வேயகாடு பாடத்திலே..... மாடமேப்பன் போனப்பன்.....

தங்கத்தாலி அற்றோன நான் சில்லையோ

தங்கத்தாலி அற்றோன நான்

பிச்சளத்தாலியக் கெட்டுவன் நான்

விதியானன் சில்லையோ சில்ல (Radha, 2020, Age-45, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India)

சொற்பொருள்: வேடகாடு, வேயகாடு - பரந்த புல்வெளி (அக்காமலை புல்மேடு), சில்ல - தோழி, மாடுமேய்ச்சப்பன் - மாடுமேய்ப்பதற்கு, போனப்பன் - போனபொழுது, அற்றோனன் - அறுந்துவிட்டது, இப்பன் - இப்பொழுது, கெட்டுவன்- கட்டுவதற்கு (Saranya, 2020, Age-55, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India)

விளக்கம்: பரந்த புல்வெளிக்கு மாடுமேய்ப்பதற்குச் சென்றபொழுது என்னுடைய தங்கத்தாலி அறுந்துபோய்விட்டது. இப்பொழுது நான் பித்தளைத்தாலியைக் கட்டுவதற்கு விதியானது தோழியே என்று தன்னுடைய தோழியை நோக்கி கணவன் நினைவில் பாடுவதாக வருகின்றது.

இப்படி ஒரே பாடல் இருவிதமாகப் பாடப்படுவதை அறியமுடிந்தது. முதலில் பாடியவர் வயதில் மூத்தவர். பின்னர் பாடியவர் அவருக்கு அடுத்த தலைமுறையினர். இப்படி ஒவ்வொரு பாடலையும் மூத்தவர் இளையவர் என்று மாறி மாறி கேட்கும்போது பாடல்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். கணவன் நினைவில் பாடப்படும் மற்றொரு பாடல்

அம்மாளை அம்மாள் வெற்றிலையும் இல்லத்தே

அம்மாளை அம்மாள்

எம்மணவன் இருந்தப்ப அம்மாளை அம்மாள்

வெற்றிலைய வேண்டிச்சிறு கொடுத்தன்

அம்மாளை அம்மாள் (2) (Kunji valli, 2020, Age-63, Personal Interview, Udupanparai, Coimbatore, India)

சொற்பொருள்: அம்மாளை - பெண்களே, இல்லத்தே - இல்லை, எம்மணவன் - என்கணவன், இருந்தப்ப - இருந்த பொழுது, வேண்டிச்சிறு - வாங்கி, கொடுத்தன் - கொண்டு வருவார் (Saranya, 2020, Age-55, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India).

கருத்து: பெண்களே என்கணவன் இருந்தபொழுது வெற்றிலை வாங்கித் தருவார். இன்று அவர் இல்லை. வெற்றிலை வாங்கித்தருவதற்கும் ஆளில்லை எனும் பொருள்படும்படி இப்பாடல் பாடப்படுகிறது. மற்றொரு பாடல்

அம்மாளை வேயகாடு பாடத்திலான் மாடவன் மேய்ச்சப்பானன்

தங்கத்தாலி அறந்தோனதான் அம்மாளை

கடலப்பாற ஆற்றிலனான் காலவன் நனச்சப்பானன்

கணையாழி மிஞ்சிச்சரம் காணாதாயி போனதானன்

(காணாத்தனன்) (Suri, 2020, Age-55, Personal Interview, Edamalacheery, Coimbatore, India)

(காலவன் நனச்சப்பானன் - காலைக் கழுவும்போது, காணாதாயிருப் போனதானன் - காணாமல் போய்விட்டது) (Saranya, 2020, Age-55, Personal Interview, Nedunguindrucherry, Coimbatore, India).

கருத்து: பெண்களே பரந்த புல்வெளிக்கு மாடுமேய்ப்பதற்குச் சென்றபொழுது என்னுடைய தங்கத்தாலி அறுந்துபோய்விட்டது. பெண்களே கடலப்பாற ஆற்றில் காலைக் கழுவிய போதுகாலில் இருந்த கணையாழி மிஞ்சிச்சரமானது காணாமல் போய்விட்டது என்று வருகிறது. இப்பாடலில் அற்றோனன் என்பதற்குப் பதிலாக அறந்தோனன் என்ற வார்த்தை இடம்பெற்று இழந்துவிட்டேன் எனும் ஒரே பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நீண்ட பாடல்களாக இல்லாமல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் இதுபொன்ற ஓரிரு அடிகளைக் கொண்ட பாடல்கள் இவர்களிடம் அதிகம் இருக்கின்றன. இப்பாடல்களை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதமாகப் பாடுகின்றனர்.

மாற்றம் சுட்டும் பாடல்

வயதான காதரினப் பெண்ணான குஞ்சி வள்ளி என்பவர் பாடிய பாடல் இது. நாங்கள் முன்பு வாழ்ந்த வாழ்க்கை இன்று மாறிவிட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் விதத்தில் அவர் இப்பாடலைப்பாடினார்.

அந்தக் கால மொட்ட (டை) த் தல புள்ள.....

வளைஞ்சி ஓடும் உச்சிக் குடும்பி

உச்சிக்குடும்பி மாறி இப்போ இப்போ

அழகுக் கிராப்பும் ஆயிப் போச்சி

(தான னானே னான னன்னே னான

னான னான னன்னா னா னே)

ஓட்டச் சட்ட(டை) பொட்டுதான் நாங்க

ஒதுங்கி வாழ்ந்தோம் அந்தக் காலம்

(தான னானே னான னன்னே னான

னான னான னன்னா னா னே)

இப்ப பளபளக்கும் பட்டுச் சட்ட போட்டு - நாங்க

சேர்ந்து வாழுறோம் இந்தக் காலம்

(தான னானே னான னன்னே னான

னான னான னன்னா னா னே)

கொங்கப் பாச... கோண பாச கொங்கப் பாச - நாங்கப்

போட்டு வாழ்ந்தோம் அந்தக் காலம் நாங்க

அந்தக் காலம் மாறியிப்போ - இப்போ

பளபளக்கும் மைனர் செயின்

நாங்க போட்டு வாழுறோம் இந்தக் காலம்

(தான னானே னான னன்னே னான

னான னான னன்னா னா னே)

கொண்ட போட்டு கொண்ட ஊசி

நாங்க போட்டு வாழ்ந்தோம் அந்தக் காலம்

அந்தக் காலம் மாறியிப்போ - இப்போ

இரட்ட ஜடை போட்டு வாழுறோம் நாங்க இந்தக் காலம்

(தான னானே னான னன்னே னான

னான னான னன்னா னா னே)

வள்ளிக்கிழங்கு வழுக்கல் கிழங்கு

மண்ணுக்குள்ள இருக்கும் கிழங்கில்

நோண்டிச் சாப்பிட்டோம் அந்தக் காலம் - நாங்க

அந்தக் காலம் அந்தக் காலம்

அந்தக் காலம் மாறி இப்போ - இப்போ நாங்க

கப்பக் கிழங்க பிடிங்கிச் சாப்பிடுகிறோம் - நாங்க

(தான னானே னான னன்னே னான

னான னான னன்னா னா னே) (Kunji valli, 2020, Age-63, Personal Interview, Udupanparai, Coimbatore, India)

இப்பாடல் தொடக்கத்தில் ஆணும் பெண்ணும் தோற்றத்திலும் உணவுப்பழக்கத்திலும் எப்படி இருந்தார்கள் என்று அன்றைக்கிருந்த நிலையையும் இப்பொழுது இருக்கும் நிலையையும் சுட்டிக்காட்டுவதாக இருக்கிறது.

முடிவுரை

காடரின முதியோர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த வாழ்வின் அனுபவங்களை மறக்காமல் தங்கள் இளையதலைமுறைக்குக் கற்றுக்கொடுக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அதை அவர்களிடையே இன்றளவும் உள்ள கதைகள், பாடல்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது. ஆயினும் இக்கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பாடல்களில் குழந்தைக்கு ஒற்றுமையைச் சொல்லிக்கொடுக்கும் பாடல் தவிர்ந்து மற்ற பாடல்கள் அவர்கள் எப்படி ஒற்றுமையாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்த்துவதாக இருக்கின்றன. கணவனை இழந்ததற்குப்பிறகு உள்ள அந்தப் பெண்களின் மனநிலையை முழுவதுமாக உணர்த்துகிற பாடல் கிடைக்கவில்லை. என்றாலும் வெற்றிலை என்பது அவர்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்துகிற பொருட்களுள் ஒன்றாக இருக்க அந்த வெற்றிலையைக்கூட வாங்கிக்கொடுக்க இன்று ஆள் இல்லை என்று வருந்தும் சூழலை உணரமுடிகிறது. இங்குச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் முழுமையான பாடல்கள் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மூத்தோரே பாடுகின்றனர். இன்று காடரினப் பெரியோர்களிடம் உள்ள பெரிய மனக்குறை தங்கள் காலத்திற்குப்பிறகு மூத்தோர், தாம் இதுநாள்வரை பின்பற்றி வந்த மரபார்ந்த வாழ்வை, அறிவை இனி இளையதலைமுறை பின்பற்றி வாழுமா என்பதுதான்.

References

- Devira, (2017) Purapporul Venba Maalai - Devira Urai, Sri Nandhini Pathippagam, Chennai, India.
Iyaarinathanar, (2009) Purapporul Venba Maalai, Saradha Publication, Chennai, India.
Pulavar Arasu (1992) Thiruththakka devar, Civaka- Cinthamani (Moolamum Uraiyum), Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
Puliyur kesigan (2009) Purapporul Venbaa Maalai Moolamum Uraiyum, Saradha Publication, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License